

ירצה 20 שנות מאסר ולא מאסר עולם על רצח חברו בשל מחשבות שווא פרנואידיות

בית המשפט העליון הפחית מעונשו של אדם שהורשע ברצח והוא ירצה 20 שנות מאסר ולא מאסר עולם, זאת משום שנקבע שמחשבות השווא הפרנואידיות שמהן סבל השפיעו על החלטתו לרצוח את הקורבן [ע"פ 3321/16]. המערער החליט לרצוח את חברו לעבודה ללא כל סיבה, ובערעור הודגש כי הוא פעל בגלל מחשבות שווא פרנואידיות ומחלת נפש. בית המשפט המחוזי הטיל עליו מאסר עולם, אולם בית המשפט העליון הפחית את עונשו ל-20 שנות מאסר.

המערער הוא אזרח אתיופי שהגיע לישראל במסווה של אזרח אריתראי. הוא החל לעבוד במפעל לייצור פלסטיק בחולון ועם הזמן התמנה לאיש הקשר של העובדים הזרים במפעל. בתאריך 21.6.11 התגלע ויכוח בינו לבין עובד אחר, ולטענתו העובד השני איים עליו בסכין. כמה שעות מאוחר יותר התקשר המערער למשטרה והתלונן כי מישוה עוקב אחריו, אך שוטר שהגיע למקום לא מצא דבר. למחרת כשהיה בעבודה ניגש אל הקורבן שעיומו היה לו סכסוך קודם לכן [ורצח אותו באמצעות פטיש בראשו](#). לאחר מכן השליך את הפטיש לערימת פסולת ונמלט לשטחי הרשות הפלסטינית. הוא נעצר והוסגר לישראל כמה חודשים לאחר מכן.

חוות דעת פסיכיאטרית קבעה כי הוא אינו כשיר לעמוד לדין והוא נשלח לאשפוז בבית חולים פסיכיאטרי, אך שוחרר משם לאחר שנתיים וההליך המשפטי בעניינו המשיך. המערער נשפט בבית המשפט המחוזי בתל אביב בגין עבירה של רצח בכוונה תחילה, ונקבע כי ירצה מאסר עולם ותשלום פיצויים לאמו של המנוח בסך 20,000 ₪.

הוא ערער על גזר דינו בטענה שהוא סובל מאי שפיות. הדיון בערעורו התקיים בבית המשפט העליון, בתאריך 22.2.18, בראשות כב' השופט ח' דנציגר, כב' השופט נ' סולברג, כב' השופטת ע' ברון.

ב"כ המערער טענו שהמערער סובל מהפרעה פסיכוטית חריפה לא מסוגלת וכי בעת הרצח הוא סבל מהזיות, במהלך השנתיים שבהן אושפז נקבע שהוא סובל מסכיזופרניה, הודגש כי בעת הרצח הוא סבל ממחשבות שווא וכי לא יכול היה לשלוט במעשיו. לאור אלה יש להקל בעונשו על רקע אי שפיות זמנית; ב"כ המשיבה טענה כי על אף הפרעתו בזמן ביצוע הרצח היה מסוגל להבדיל בין טוב לרע ובין מותר לאסור. העדויות מוכיחות שלפני הרצח הוא פעל תחת שליטה ומעשיו היו הגיוניים וסבירים, גם אם סבל ממחשבות שווא פרנואידיות: הוא פנה למשטרה, התייעץ עם חבריו, הגיע לעבודה, ביצע את הרצח מתוך תכנון, השליך את הפטיש ואף נמלט לאחר מכן.

שופט בית המשפט העליון הסכים חלקית עם טענות המערער וקבע כי יש להתחשב במצבו הנפשי בעת ביצוע הרצח. נקבע כי מחשבות השווא הפרנואידיות שמהן סבל השפיעו על החלטתו לרצוח את הקורבן. לפיכך הופחת עונשו ממאסר עולם ל-20 שנות מאסר והודגש כי עונש זה משקף את חומרת העבירה, אך מתחשב במצבו הנפשי של המערער. בנוגע לגובה הפיצוי, לא מצא בית המשפט העליון מקום להתערב בפסיקת בית משפט קמא, ועל המערער יהיה לשלם פיצוי לאמו של הקורבן בסך 20,000 ₪.

ב"כ המשיבה, מדינת ישראל: עו"ד לינור בן אוליאל.

ב"כ המערער: עו"ד מיכל עורקבי-דנציגר, עו"ד רונה שוורץ.

משרדנו לא ייצג בתיק זה.

{*:fast_contact}